

“Peer Gynt”

Ibsens toneelstuk gaat over de Noorse boer Peer Gynt die allerlei avonturen beleeft. Het is een wreed verhaal waarin de egocentrische Peer een spoor van vernieling en gebroken harten achterlaat. Hij steelt vrouwen, beledigt trollen, wordt slavenhandelaar in Marokko en laat zelfs iemand verdrinken. Het loopt dan ook niet goed af met Peer Gynt. Na jaren vol omzwervingen keert hij terug naar zijn dorp in Noorwegen, maar daar wil niemand meer iets met hem te maken hebben. Alleen Solveig, de liefde van zijn leven die jaren op hem heeft gewacht, is de enige die nog om hem geeft. Solveig vergeeft Peer al zijn daden waarop hij vredig in haar armen sterft.

Geen echt leuk figuur dus, die Peer Gynt. Iedere keer als hij ergens brokken maakt, rent hij weg voor zijn problemen.

Edvard Grieg had er dan ook niks mee. De componist vond Peer Gynt maar een respectloos verhaal en weigerde aanvankelijk om er muziek bij te componeren toen Ibsen hem dat vroeg. Uiteindelijk ging hij, na vele verzoeken, toch overstag. Gelukkig maar voor ons. Want de muziek, die de première in 1876 begeleidde, werd een daverend succes, terwijl Ibsens toneelstuk maar matig werd ontvangen. Griegs muziek sloeg zelfs zo goed aan, dat *Peer Gynt* nu nog steeds een van de bekendste klassieke stukken is. De componist maakte van de toneelmuziek uiteindelijk ook twee suites voor orkest die, zonder toneelstuk, in de concertzaal gespeeld kunnen worden. Zo kunnen we mooi dat nare verhaal laten zitten.